ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 19ης Νοεμβρίου 1998 *

Στην υπόθεση Τ-147/97,

Champion Stationery Mfg Co. Ltd, εταιρία εδρεύουσα στο Χονγκ Κονγκ (Κίνα),

Sun Kwong Metal Manufacturer Co. Ltd, εταιρία εδρεύουσα στο Χονγκ Κονγκ (Κίνα),

US Ring Binder Corporation, εταιρία εδρεύουσα στο New Bedford, Μασαχουσέτη (Ηνωμένες Πολιτείες),

εκπροσωπούμενες από τον Richard Luff, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Loesch & Wolter, 11, rue Goethe,

προσφεύγουσες,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπουμένου από τον Antonio Tanca και την Eva Karlsson, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενους από τους Hans-Jürgen Rabe και Georg M. Berrisch, δικηγόρους Αμβούργου και

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

υποστηριζομένου από

την **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπουμένη από τους Viktor Kreuschitz και Nicholas Khan, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

την **Koloman Handler GesmbH,** εταιρία αυστριακού δικαίου, με έδρα τη Βιέννη (Αυστρία),

και από

τη **Robert Krause GmbH & Co. KG,** ένωση γερμανικού δικαίου, με έδρα το Espelkamp (Γερμανία),

εκπροσωπούμενες από τον Rainer M. Bierwagen, δικηγόρο Βερολίνου και Βρυξελλών,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 119/97 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 1997, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων μηχανισμών με δακτυλίους για το δέσιμο φύλλων, καταγωγής Μαλαισίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, και για την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών που επιβλήθηκαν (ΕΕ L 22, σ. 1), στο μέτρο που αφορά τις προσφεύγουσες,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από την P. Lindh, Πρόεδρο, και τους R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, J. D. Cooke και M. Jaeger, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 1ης Ιουλίου 1998,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

1 Η Champion Stationery Mfg Co. Ltd (στο εξής: Champion Stationery) και η Sun Kwong Metal Manufacturer Co. Ltd (στο εξής: Sun Kwong) κατασκευάζουν μηχανισμούς με δακτυλίους για το δέσιμο φύλλων στη Λαϊκή Δημοκρατία της

Κίνας (στο εξής: Κίνα). Οι δύο αυτές εταιρίες πωλούν τους μηχανισμούς με δακτυλίους για το δέσιμο φύλλων τους οποίους κατασκευάζουν σε συνδεόμενη με αυτές εταιρία, την US Ring Binder Corporation (στο εξής: US Ring Binder), η οποία τους μεταπωλεί εντός της Κοινότητας.

2 Κατόπιν καταγγελίας υποβληθείσας στις 18 Σεπτεμβρίου 1995 από τη Robert Krause GmbH & Co. KG (στο εξής: Robert Krause) και την Koloman Handler GesmbH (στο εξής: Koloman Handler), εταιρίες των οποίων η συνολική παραγωγή εικάζεται ότι αντιπροσωπεύει το 90 % της κοινοτικής παραγωγής μηχανισμών με δακτυλίους για το δέσιμο φύλλων, η Επιτροπή κίνησε, στις 28 Οκτωβρίου 1995, διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ορισμένων μηχανισμών με δακτυλίους για το δέσιμο φύλλων καταγωγής Μαλαισίας και Κίνας (ΕΕ 1995, C 284, σ. 16).

3 Η Επιτροπή απέστειλε σε όλα τα γνωστά ως ενδιαφερόμενα μέρη ένα ερωτηματολόγιο. Οι προσφεύγουσες απάντησαν στο ερωτηματολόγιο, ενώ στα γραφεία τους διεξήχθησαν επιτόπιες έρευνες.

4 Στις 11 Ιουλίου 1996 οι προσφεύγουσες ενημερώθηκαν σχετικά με τις ουσιώδεις πραγματικές και νομικές εκτιμήσεις βάσει των οποίων η Επιτροπή σκόπευε να θεσπίσει προσωρινά μέτρα.

5 Στις 25 Ιουλίου 1996 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1465/96, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων μηχανισμών με δακτυλίους για το δέσιμο φύλλων καταγωγής Μαλαισίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 187, σ. 47, στο εξής: κανονισμός περί του προσωρινού δασμού). Αφού διαπίστωσε την ύπαρξη μέσου περιθωρίου ντάμπινγκ ύψους 112,8 % όσον αφορά την Κίνα (σημείο 41 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού), η Επιτροπή υπολόγισε το ποσό του δασμού που ήταν αναγκαίο για την εξάλειψη της ζημίας που προκαλούν στην κοινοτική βιομηχανία οι εν λόγω πρακτικές ντάμπινγκ (σημεία 82 έως 86 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού). Όσον αφορά την Κίνα, ο υπολογισμός αυτός κατέληξε σ' ένα περιθώριο εξαλείψεως της ζημίας ύψους 35,4 %. Δεδομένου ότι το ποσοστό αυτό ήταν χαμηλότερο

από το περιθώριο ντάμπινγκ που είχε καθοριστεί προσωρινά, ο δασμός καθορίστηκε προσωρινά στο επίπεδο αυτό για όλες τις εισαγωγές μηχανισμών με δακτυλίους για το δέσιμο φύλλων καταγωγής Κίνας.

6 Στις 12 Αυγούστου 1996 οι προσφεύγουσες υπέβαλαν στην Επιτροπή τις γραπτές παρατηρήσεις τους σχετικά με το ενημερωτικό έγγραφο της 11ης Ιουλίου 1996.

7 Στις 29 Οκτωβρίου 1996 η Επιτροπή απέστειλε στις προσφεύγουσες, με τηλεομοιοτυπία και ταχυδρομικώς, το έγγραφο προς τελική ενημέρωσή τους (στο εξής: ενημερωτικό έγγραφο), στο οποίο εξέθετε τις ουσιώδεις πραγματικές και νομικές εκτιμήσεις βάσει των οποίων σκόπευε να προτείνει την επιβολή οριστικών δασμών.

8 Το συνημμένο στο ενημερωτικό έγγραφο συνοδευτικό έγγραφο έτασσε στις προσφεύγουσες προθεσμία μέχρι τις 8 Νοεμβρίου 1996 για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους. Οι προσφεύγουσες δεν συμμορφώθηκαν προς την πρόσκληση αυτή.

9 Στο σημείο Α.3.1 του ενημερωτικού εγγράφου, η Επιτροπή εξηγούσε ότι είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ένας από τους εξαγωγείς της Κίνας, η World Wide Stationery (στο εξής: WWS), μπορούσε να τύχει της ιδιαίτερης μεταχειρίσεως που ζητούσε. Στο σημείο Α.3.2 του εν λόγω εγγράφου αναφέρεται ότι «το ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ της WWS ανέρχεται σε 96,6 %. Ενόψει της αποφάσεως περί του να τύχει η WWS της αιτούμενης ιδιαίτερης μεταχειρίσεως και, κατά συνέπεια, εφόσον δεν ληφθούν υπόψη οι αντίστοιχες συναλλαγές στο πλαίσιο του υπολογισμού του μέσου όρου όσον αφορά τις εισαγωγές από την Κίνα, το περιθώριο ντάμπινγκ για την Κίνα ανέρχεται συνολικά σε 129,22 %». Στο σημείο Δ του ιδίου εγγράφου, που επιγράφεται «Οριστικά μέτρα» και του οποίου το πρώτο τμήμα τιτλοφορείται «Εκτιμήσεις σχετικά με τον καθορισμό του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας», εκτίθενται (στο σημείο Δ.1.1.) τα εξής: «Υπ' αυτές τις συνθήκες, η μέθοδος υπολογισμού του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας, που περιγράφεται στα σημεία 83 έως 86 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού, πρέπει να επικυρωθεί». Στο σημείο Δ.2, που επιγράφεται «Επίπεδο εξαλείψεως της ζημίας», εκτίθεται ότι, όσον αφορά την Κίνα (σημείο Δ.2.2), «η ιδιαίτερη μεταχείριση της WWS επηρεάζει τα προσωρινώς συναχθέντα συμπεράσματα. Η μέθοδος που περιγράφηκε ανω-

τέρω εφαρμόστηκε για τον υπολογισμό του ατομικού επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας της εταιρίας αυτής, για την οποία έχει καθοριστεί περιθώριο υποτιμολογήσεως ύψους 32,5 %.»

10 Στο συνημμένο στο ενημερωτικό έγγραφο συνοδευτικό έγγραφο αναφερόταν ότι είχαν αποσταλεί συνολικά εννέα σελίδες («neuf pages total»). Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι έλαβαν εννέα σελίδες στις οποίες συμπεριλαμβανόταν το συνοδευτικό έγγραφο. Ωστόσο, το Συμβούλιο εξήγησε ότι, εκ παραδρομής, οι προσφεύγουσες δεν είχαν λάβει την τελευταία σελίδα του ενημερωτικού εγγράφου. Στην τελευταία αυτή σελίδα, την οποία το Συμβούλιο προσκόμισε ως παράρτημα Δ.3 του υπομνήματός του αντικρούσεως, η Επιτροπή εξηγούσε ότι «η μείωση του περιθωρίου υποτιμολογήσεως για τη WWS [είχε] ως αποτέλεσμα την αύξηση του περιθωρίου για όλους τους άλλους εξαγωγείς της Κίνας σε 39,4 % (προηγουμένως 35,4 %)». Επιπλέον, η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι σκόπευε να προτείνει στο Συμβούλιο την επιβολή δασμού ύψους 32,5 % για τη WWS και υπολειπόμενου δασμού ύψους 39,4 % για τις λοιπές επιχειρήσεις της Κίνας, καθώς και την οριστική είσπραξη των εγγυημένων από τον κανονισμό περί του προσωρινού δασμού ποσών, στο μέτρο που ο προσωρινός δασμός δεν υπερέβαινε τον οριστικό δασμό.

11 Ο δικηγόρος των προσφευγουσών είχε, στις 29 Νοεμβρίου 1996, τηλεφωνική συνομιλία με τον Knoche, έναν από τους υπαλλήλους της γενικής διευθύνσεως Εξωτερικές οικονομικές σχέσεις (ΓΔ Ι) που ήταν αρμόδιοι για τον φάκελο αυτόν.

12 Στις 12 Δεκεμβρίου 1996, ο Knoche συνέταξε ένα σημείωμα για τον φάκελο σχετικά με την εν λόγω τηλεφωνική συνομιλία, που είχε ως εξής:

«Ο Luff, νομικός σύμβουλος της US Ring Binder στην υπόθεση αυτή, τηλεφώνησε στις 29 Νοεμβρίου, υποστηρίζοντας ότι η πελάτις του μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι ο επιβαλλόμενος στις εξαγωγές της δασμός θα παρέμενε αμετάβλητος (35,4 %), στηριζόμενη στο σημείο Δ.Δ.1 του ενημερωτικού εγγράφου, που επικυρώνει τα σημεία 83 έως 86 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού, όπου προβλέπεται η επιβολή προσωρινού δασμού.

Του απάντησα ότι το εν λόγω χωρίο του ενημερωτικού εγγράφου δεν επικύρωνε παρά μόνον τη μέθοδο που περιγραφόταν στον κανονισμό περί του προσωρινού δασμού και ότι η τελευταία σελίδα του ενημερωτικού εγγράφου ήταν σαφέστατη όσον αφορά τον δασμό που προτεινόταν να επιβληθεί στη US Ring Binder (39,4 %).

Ο Luff υποστήριξε τότε ότι δεν είχε λάβει την τελευταία αυτή σελίδα και ότι, κατά συνέπεια, είχε το δικαίωμα να ζητήσει να του αποσταλεί εκ νέου το ενημερωτικό έγγραφο.

Του απάντησα ότι στην απόδειξη παραλαβής του ενημερωτικού εγγράφου που είχε διαβιβαστεί με τηλεομοιοτυπία αναφερόταν ο σωστός αριθμός σελίδων και ότι το γραφείο του θα μπορούσε να ελέγξει αν η συστημένη επιστολή που είχε παραληφθεί εν τω μεταξύ ήταν επίσης πλήρης (άλλως, θα έπρεπε να υποβάλει ταχέως διοικητική ένσταση).

Ο Luff δεν προέβαλε μεταγενέστερα εκ νέου τα αιτήματά του.»

13 Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι αυτή η συνοπτική έκθεση της τηλεφωνικής συνομιλίας είναι ελλιπής και εσφαλμένη. Ειδικότερα, στο υπόμνημά τους απαντήσεως (σ. 14, παράγραφος 3, στοιχεία ii και iii), συνοψίζουν την τηλεφωνική συνομιλία ως εξής: «κατά τη διάρκεια της τηλεφωνικής συνομιλίας που είχε με τον Luff, ο Knoche διευκρίνισε ότι είχαν καταρτιστεί διαφορετικές εκδοχές του ενημερωτικού εγγράφου. Προσέθεσε ότι, μολονότι, υπό κανονικές συνθήκες, το ενημερωτικό έγγραφο έπρεπε να είχε αποσταλεί από τη ΓΔ Ι, διεύθυνση Ε (αρμόδια για τη ζημία), η εργασία αυτή είχε επιτελεστεί εν προκειμένω από τους συναδέλφους του της ΓΔ Ι, διεύθυνση Γ (αρμόδια για το ντάμπινγκ). (...) Κατ' αρχάς, ο Knoche επιβεβαίωσε ότι ο επιβαλλόμενος στις προσφεύγουσες δασμός είχε αυξηθεί λόγω της ιδιαίτερης μεταχειρίσεως της WWS. Ωστόσο, όταν ο Luff ρώτησε πώς ήταν δυνατό να μην περιέχεται η πληροφορία αυτή στο ενημερωτικό έγγραφο που είχε λάβει, ο Knoche προσέθεσε ότι, εν πάση περιπτώσει, στο ενημερωτικό έγγραφο αναφερόταν ο συνολικός αριθμός σελίδων (...) και ζήτησε από τον Luff να επαληθεύσει αν είχε λάβει όλες τις σελίδες. Ο Luff απάντησε αμέσως ότι στην πρώτη σελίδα του ενημερωτικού εγγράφου αναφερόταν ότι περιελάμβανε συνολικά εννέα σελίδες και ότι είχε πράγματι λάβει και τις εννέα

αυτές σελίδες. [Ακολούθως, ο Luff (...)] ζήτησε από τον Knoche να επικοινωνήσει με τους συναδέλφους του της ΓΔ Ι, διεύθυνση Γ, προκειμένου να επιβεβαιώσει ποια ήταν η ορθή εκδοχή και να τους ζητήσει να ελέγξουν αν το κείμενο του ενημερωτικού εγγράφου που είχε αποσταλεί στον Luff ήταν πράγματι εκείνο που έπρεπε να αποσταλεί. (...) Όταν ο Knoche ρώτησε τον Luff αν το ενημερωτικό έγγραφο που είχε λάβει επιβεβαίωνε το ύψος του αρχικού δασμού που είχε επιβληθεί στους πελάτες του, ο Luff απάντησε ότι τούτο μπορούσε να συναχθεί από την τελευταία παράγραφο του σημείου Δ.1.1. Ο Knoche δήλωσε σαφέστατα ότι, στο κείμενο που είχε λάβει, η τελευταία παράγραφος δεν αναφερόταν στα [σημεία] 83 έως 86 [των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού] και ότι τα [σημεία] 85 και 86 [των αιτιολογικών σκέψεων του εν λόγω κανονισμού] είχαν παραλειφθεί σκοπίμως».

14 Στις 20 Ιανουαρίου 1997 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 119/97, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων μηχανισμών με δακτυλίους για το δέσιμο φύλλων, καταγωγής Μαλαισίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, και για την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών που επιβλήθηκαν (ΕΕ L 22, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές από την Κίνα καθορίστηκε σε 39,4 %, εξαιρουμένων των εισαγωγών που πραγματοποιεί η WWS, για τις οποίες καθορίστηκε οριστικός δασμός ύψους 32,5 %.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

15 Υπ' αυτές τις συνθήκες, οι προσφεύγουσες άσκησαν, με δικόγραφο που κατέθεσαν στην Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Απριλίου 1997, την παρούσα προσφυγή.

16 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Αυγούστου 1997, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου. Με απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Νοεμβρίου 1997, επιτράπηκε στην Επιτροπή να παρέμβει. Η Επιτροπή, η οποία δεν κατέθεσε υπόμνημα παρεμβάσεως στην παρούσα υπόθεση, ανέπτυξε τα επιχειρήματά της κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

17 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Σεπτεμβρίου 1997, η Koloman Handler και η Robert Krause ζήτησαν επίσης να παρέμβουν υπέρ του Συμβουλίου. Με απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Νοεμβρίου 1997, τους επιτράπηκε να παρέμβουν. Υπέβαλαν το υπόμνημα παρεμβάσεώς τους εντός της προθεσμίας που τους έταξε η Γραμματεία του Πρωτοδικείου.

18 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό στο μέτρο που τις αφορά·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

19 Με τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το υπόμνημα παρεμβάσεως των Koloman Handler και Robert Krause, οι προσφεύγουσες ζητούν επίσης να υποχρεωθούν οι παρεμβαίνουσες να φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

20 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή της US Ring Binder ως απαράδεκτη·

— να απορρίψει, εν πάση περιπτώσει, την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

21 Η Επιτροπή υποστηρίζει τα αιτήματα του Συμβουλίου.

22 Η Koloman Handler και η Robert Krause ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη και/ή αβάσιμη·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα των παρεμβαινουσών.

23 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Ωστόσο, κάλεσε το Συμβούλιο να απαντήσει σε γραπτή ερώτηση πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Το Συμβούλιο συμμορφώθηκε προς την πρόσκληση αυτή εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

24 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 1ης Ιουλίου 1998.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

25 Το Συμβούλιο, παραπέμποντας στην απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 1994, C-75/92, Gao Yao κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1994, σ. I-3141, σκέψεις 28 έως 30), εκφράζει αμφιβολίες σχετικά με το παραδεκτό της προσφυγής, καθόσον ασκήθηκε από τις Champion Stationery και Sun Kwong. Συναφώς,

τονίζει ότι η κινηθείσα στην υπό κρίση υπόθεση έρευνα στρεφόταν κατά των παραγωγών/εξαγωγέων της Κίνας και της Μαλαισίας, και όχι κατά των παραγωγών/εξαγωγέων του Χονγκ Κονγκ. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τα ερωτηματολόγια δεν είχαν αποσταλεί στις προσφεύγουσες Champion Stationery και Sun Kwong, που εδρεύουν στο Χονγκ Κονγκ. Επιπλέον, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι οι δύο αυτές προσφεύγουσες δεν μνημονεύονται στον κανονισμό περί του προσωρινού δασμού, όπως άλλωστε δεν μνημονεύονται ούτε στον προσβαλλόμενο κανονισμό, ως παραγωγοί/εξαγωγείς, αλλά ως εταιρίες του Χονγκ Κονγκ συνδεόμενες με τους παραγωγούς/εξαγωγείς της Κίνας. Το γεγονός ότι η Επιτροπή δέχθηκε τις απαντήσεις τους στα ερωτηματολόγια, ότι αντάλλαξε επιστολές μ' αυτές και ότι παρέσχε στους αντιπροσώπους τους τη δυνατότητα να εκφράσουν τις απόψεις τους δεν σημαίνει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός τις αφορά άμεσα και ατομικά (προαναφερθείσα απόφαση Gao Yao κατά Συμβουλίου, σκέψη 30).

26 Επιπλέον, το Συμβούλιο φρονεί ότι η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη καθόσον έχει ασκηθεί από την US Ring Binder. Παρατηρεί ότι δεν υπάρχει άμεσος σύνδεσμος μεταξύ της εν λόγω προσφεύγουσας και των παραγωγών/εξαγωγέων της Κίνας. Δεν υπάρχει άμεσος σύνδεσμος ούτε καν μεταξύ της US Ring Binder, αφενός, και των Champion Stationery and Sun Kwong, αφετέρου. Από το γεγονός και μόνον ότι οι εταιρίες αυτές ανήκουν στον ίδιο όμιλο δεν μπορεί να συναχθεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά άμεσα και ατομικά την US Ring Binder. Το Συμβούλιο προσθέτει ότι η έρευνα δεν αφορούσε τις εξαγωγές από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Στην US Ring Binder δεν προσήφθη ούτε ότι εφάρμοσε πρακτικές ντάμπινγκ. Το γεγονός και μόνον ότι η εταιρία αυτή απάντησε στα ερωτηματολόγια της Επιτροπής δεν της προσδίδει την ιδιότητα εταιρίας την οποία ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά άμεσα και ατομικά.

27 Οι παρεμβαίνουσες υποστηρίζουν τα επιχειρήματα που ανέπτυξε το Συμβούλιο σχετικά με το παραδεκτό της υπό κρίση προσφυγής.

28 Οι προσφεύγουσες αντιτάσσουν ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή. Κατ' αρχάς, διατείνονται ότι οι εταιρίες Champion Stationery και Sun Kwong είναι παραγωγοί/εξαγωγείς της Κίνας. Συγκεκριμένα, οι παραγωγικές εγκαταστάσεις των δύο αυτών εταιριών στην Κίνα δεν αποτελούν χωριστές νομικές οντότητες.

Στην υπό κρίση υπόθεση, οι απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο δεν θα μπορούσαν να είχαν διαβιβαστεί παρά μόνον από τις δύο ενδιαφερόμενες προσφεύγουσες, δεδομένου ότι ασκούσαν δραστηριότητα ως παραγωγοί της Κίνας και ως εξαγωγείς προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ομοίως, δεδομένου ότι οι προσφυγές δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης δεν μπορούν να ασκούνται παρά μόνον από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, οι ευρισκόμενες στην Κίνα παραγωγικές εγκαταστάσεις των προσφευγουσών Champion Stationery και Sun Kwong δεν θα μπορούσαν εγκύρως να ασκήσουν την υπό κρίση προσφυγή.

29 Οι προσφεύγουσες, επικαλούμενες την απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Φεβρουαρίου 1984, συνεκδικασθείσες υποθέσεις 239/82 και 275/82 Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1984, σ. 1005, σκέψη 12), και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, Τ-164/94, Ferchimex κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1995, σ. II-2681, σκέψεις 34 έως 36), ισχυρίζονται, στη συνέχεια, ότι η προσφυγή είναι επίσης παραδεκτή καθόσον έχει ασκηθεί από την US Ring Binder. Συναφώς, τονίζουν ότι η US Ring Binder είναι ο αποκλειστικός εξαγωγέας προς την Κοινότητα των προϊόντων που παράγουν η Champion Stationery και η Sun Kwong. Επιπλέον, στον κανονισμό περί του προσωρινού δασμού είχε γίνει ειδική αναφορά στην US Ring Binder, οι δε προκαταρκτικές έρευνες την αφορούσαν (προαναφερθείσα απόφαση Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 12). Επιπλέον, από τη νομολογία προκύπτει ότι οι κανονισμοί με τους οποίους θεσπίζονται μέτρα αντιντάμπινγκ αφορούν άμεσα και ατομικά τις προσφεύγουσες των οποίων οι τιμές μεταπωλήσεως των επίμαχων προϊόντων αποτέλεσαν τη βάση για τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής (προαναφερθείσα απόφαση Ferchimex κατά Επιτροπής, σκέψεις 34 έως 36). Εν προκειμένω, η τιμή εξαγωγής που χρησιμοποιήθηκε ως βάση για τον υπολογισμό των περιθωρίων ντάμπινγκ της Champion Stationery και της Sun Kwong υπολογίστηκε βάσει της τιμής που χρέωνε η US Ring Binder στους εγκατεστημένους στην Ευρωπαϊκή Ένωση ανεξάρτητους πελάτες της.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

30 Κατά το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), «οι δασμοί αντιντάμπινγκ, προσωρινοί ή οριστικοί, επιβάλλονται με κανονισμό». Μολονότι είναι αληθές ότι, ενόψει των κριτηρίων του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της

Συνθήκης, τα μέτρα αυτά έχουν πράγματι, από τη φύση και το περιεχόμενό τους, κανονιστικό χαρακτήρα, καθόσον ισχύουν για τους οικείους επιχειρηματίες στο σύνολό τους, δεν αποκλείεται, παρά ταύτα, να αφορούν ενδεχομένως οι διατάξεις τους, ατομικώς, ορισμένους επιχειρηματίες (προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 11· απόφαση της 23ης Μαΐου 1985, 53/83, Allied Corporation κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1985, σ. 1621, σκέψη 4· προαναφερθείσα απόφαση Gao Yao κατά Συμβουλίου, σκέψη 26· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 1996, Τ-161/94, Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. II-695, σκέψη 45, και της 25ης Σεπτεμβρίου 1997, Τ-170/94, Shanghai Bicycle κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-1383, σκέψη 35).

31 Επιβάλλεται η διαπίστωση, πρώτον, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά άμεσα τις τρεις προσφεύγουσες. Πράγματι, ο εν λόγω κανονισμός θεσπίζει έναν οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ, τον οποίο οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών είναι υποχρεωμένες να εισπράξουν, χωρίς να τους αφήνει οποιοδήποτε περιθώριο εκτιμήσεως.

32 Επιπλέον, το Πρωτοδικείο φρονεί ότι, προκειμένου να διαπιστωθεί αν ο εν λόγω κανονισμός αφορά τις προσφεύγουσες επίσης ατομικά, πρέπει να εξεταστούν χωριστά, αφενός, η κατάσταση της Champion Stationery και της Sun Kwong και, αφετέρου, της US Ring Binder.

33 Οι προσφεύγουσες υποστήριξαν, χωρίς να αντικρουστούν ως προς το ζήτημα αυτό από το Συμβούλιο ή από τις παρεμβαίνουσες, ότι οι μονάδες των Champion Stationery και Sun Kwong που βρίσκονται στην Κίνα, στις οποίες απεστάλησαν τα ερωτηματολόγια της Επιτροπής και οι οποίες, κατά το Συμβούλιο, έπρεπε να είχαν ασκήσει την προσφυγή ακυρώσεως, είναι παραγωγικές εγκαταστάσεις των δύο εγκατεστημένων στο Χονγκ Κονγκ προσφευγουσών. Πρόκειται για τμήματα εντασσόμενα στην εσωτερική διάρθρωση των οικείων προσφευγουσών επιχειρήσεων. Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ούτε ότι οι μονάδες των Champion Stationery και Sun Kwong που βρίσκονται στην Κίνα δεν έχουν ίδια νομική προσωπικότητα.

34 Υπ' αυτές τις συνθήκες, οι προσφεύγουσες Champion Stationery και Sun Kwong πρέπει να θεωρούνται ως παραγωγοί/εξαγωγείς της Κίνας. Επομένως, η κατάσταση στην υπό κρίση υπόθεση διακρίνεται σαφώς από εκείνη στην προανα-

φερθείσα υπόθεση Gao Yao κατά Συμβουλίου. Πράγματι, στην υπόθεση εκείνη, το Δικαστήριο έκρινε απαράδεκτη την προσφυγή της προσφεύγουσας επειδή η προσφεύγουσα είχε παρέμβει κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας ως «απλό όργανο διαβιβάσεως εγκατεστημένο στο Χονγκ Κονγκ για τη διευκόλυνση της αλληλογραφίας μεταξύ των υπηρεσιών της Επιτροπής και της Gao Yao (Κίνα)» (προαναφερθείσα απόφαση Gao Yao κατά Συμβουλίου, σκέψη 29).

35 Κατά πάγια νομολογία, οι πράξεις με τις οποίες θεσπίζονται δασμοί αντιντάμπινγκ είναι δυνατόν να αφορούν άμεσα και ατομικά τις κατασκευαστικές και εξαγωγικές επιχειρήσεις που μπορούν να αποδείξουν ότι προσδιορίζονται ατομικώς στις πράξεις της Επιτροπής ή του Συμβουλίου ή ότι τις αφορούν οι προκαταρκτικές έρευνες (πραναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 12· αποφάσεις της 14ης Μαρτίου 1990, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-133/87 και C-150/87, Nashua Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1990, σ. I-719, σκέψη 14, και C-156/87, Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-781, σκέψη 17· της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2501, σκέψη 15· πραναφερθείσα απόφαση Gao Yao κατά Συμβουλίου, σκέψη 27· προαναφερθείσες αποφάσεις του Πρωτοδικείου Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου, σκέψη 46, και Shanghai Bicycle κατά Συμβουλίου, σκέψη 36).

36 Οι προσφεύγουσες Champion Stationery και Sun Kwong προσδιορίζονται ατομικά στον κανονισμό περί του προσωρινού δασμού, στο σημείο 5, στοιχείο β', υπό 2, των αιτιολογικών σκέψεων, που επιγράφεται «εξαγωγείς/παραγωγοί» της Κίνας. Επιπλέον, στις εγκαταστάσεις των εταιριών αυτών διεξήχθησαν επιτόπιες έρευνες (σημείο 5, στοιχείο β', υπό 2, των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού). Οι εν λόγω προσφεύγουσες προδιορίστηκαν ατομικά επίσης με τον προσβαλλόμενο κανονισμό (σημείο 26 των αιτιολογικών του σκέψεων).

37 Επομένως, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά ατομικά τις Champion Stationery και Sun Kwong, οπότε η προσφυγή τους είναι παραδεκτή.

38 Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το σημείο 5, στοιχείο β', υπό 2, εν τέλει, των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού ορίζει ότι «η Champion Stationery Manufacturing Co. Ltd και η Sun Kwong Metal

Manufacturer Co. Ltd ανήκουν στον ίδιο όμιλο επιχειρήσεων και πωλούν αμφότερες κινεζικούς μηχανισμούς με δακτυλίους για το δέσιμο φύλλων σε συνδεόμενη εταιρία που είναι εγκατεστημένη στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής (US Ring Binder)». Ως εκ τούτου, η US Ring Binder συγκαταλέγεται μεταξύ των επιχειρήσεων που μνημονεύονται στον κανονισμό περί του προσωρινού δασμού υπό τον τίτλο «εξαγωγείς/παραγωγοί» της Κίνας, ενώ στις εγκαταστάσεις της διεξήχθη επιτόπια έρευνα (παράγραφος 5, στοιχείο β', υπό 2, του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού). Επομένως, η US Ring Binder έχει προσδιοριστεί ατομικώς στις πράξεις της Επιτροπής και την αφορούσαν οι προκαταρκτικές έρευνες, υπό την έννοια της νομολογίας που παρατέθηκε ανωτέρω, στη σκέψη 35. Επιπλέον, με την απάντησή του σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου, το Συμβούλιο παραδέχθηκε ότι η τιμή εξαγωγής των Champion Stationery και Sun Kwong υπολογίστηκε βάσει της τιμής που χρέωνε η US Ring Binder σε ανεξάρτητους αγοραστές της, εγκατεστημένους στην Κοινότητα. Το γεγονός αυτό είναι επίσης ικανό να διακρίνει την εν λόγω προσφεύγουσα, υπό το φως του επίμαχου μέτρου, από όλους τους άλλους επιχειρηματίες (βλ., κατ' αναλογίαν, προαναφερθείσες αποφάσεις Gao Yao κατά Συμβουλίου, σκέψη 27, και Ferchimex κατά Συμβουλίου, σκέψη 34).

39 Απ' όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή ασκήθηκε παραδεκτώς και από τις τρεις προσφεύγουσες.

Επί της ουσίας

40 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν έναν μόνο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων τους άμυνας.

Επιχειρήματα των διαδίκων

41 Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι, κατά παραβίαση των αρχών που συνάγονται από τη νομολογία, τα κοινοτικά όργανα δεν τους διαβίβασαν, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, κάθε πληροφορία που θα τους είχε καταστήσει δυνατή την αποτελεσματική υπεράσπιση των συμφερόντων τους (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 1985, 264/82, Timex κατά Συμβου-

λίου και Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 849, σκέψη 30, και της 27ης Ιουνίου 1991, C-49/88, Al-Jubail Fertilizer και Saudi Arabian Fertilizer κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-3187, σκέψη 18). Συναφώς, υποστηρίζουν ότι το ενημερωτικό έγγραφο δεν ανέφερε ότι ο δασμός αντιντάμπινγκ που επρόκειτο να τους επιβληθεί θα αυξανόταν από 35,4 σε 39,4 % στο τελευταίο στάδιο της διαδικασίας. Αντιθέτως, το σημείο Δ.1.1 του ενημερωτικού εγγράφου, επικυρώνοντας τα σημεία 85 και 86 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού, επικύρωνε το επίπεδο εξαλείψεως της ζημίας ύψους 35,4 % για όλους τους εξαγωγείς/παραγωγούς της Κίνας πλην της WWS. Επιπλέον, όπερ και εκπληκτικό, από τον προσβαλλόμενο κανονισμό προέκυπτε (σημείο 64 των αιτιολογικών σκέψεων) ότι επικυρώνονταν τα σημεία 82 έως 84 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού και ότι είχαν παραλειφθεί σκοπίμως τα σημεία 85 και 86 των αιτιολογικών σκέψεων του ιδίου αυτού κανονισμού. Από αυτήν την ανακολουθία μεταξύ του ενημερωτικού εγγράφου και του προσβαλλομένου κανονισμού καθίσταται φανερό ότι, στην πραγματικότητα, το ενημερωτικό έγγραφο όχι μόνον δεν ήταν ούτε κατ' ελάχιστον ελλιπές, αλλά, επιπλέον, είχε διαφορετικό περιεχόμενο από τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

42 Ακολούθως, οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι στο ενημερωτικό έγγραφο δεν αναφερόταν ότι η ιδιαίτερη μεταχείριση της WWS θα είχε ως συνέπεια να μη ληφθούν υπόψη οι πωλήσεις της WWS για τον υπολογισμό της μέσης ζημίας που θα καταλογιζόταν στις λοιπές εξαγωγές από την Κίνα. Εν πάση περιπτώσει, η ιδιαίτερη μεταχείριση της WWS δεν έπρεπε κατ' ανάγκη να έχει ως αποτέλεσμα τον καθορισμό διαφορετικού ύψους δασμού από εκείνο που είχε προβλεφθεί για τις προσφεύγουσες με τον κανονισμό περί του προσωρινού δασμού. Πράγματι, η ιδιαίτερη μεταχείριση συγκεκριμένου εξαγωγέα δεν επηρεάζει κατ' ανάγκην το επίπεδο εξαλείψεως της ζημίας των λοιπών εξαγωγέων. Οι προσφεύγουσες παραπέμπουν, συναφώς, στην υπόθεση των συσκευών φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί, καταγωγής Ιαπωνίας [κανονισμός (ΕΟΚ) 535/87 του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 1987, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συσκευών φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί, καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 54, σ. 12)], και στην υπόθεση των ηλεκτρονικών μικροκυκλωμάτων γνωστών ως «DRAM», καταγωγής Δημοκρατίας της Κορέας [κανονισμός (ΕΟΚ) 611/93 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1993, περί επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές στην Κοινότητα ορισμένων τύπων ηλεκτρονικών μικροκυκλωμάτων γνωστών ως DRAM, καταγωγής Δημοκρατίας της Κορέας και εξαγόμενων από εταιρείες που δεν απαλλάσσονται από τον δασμό αυτό, και περί οριστικής είσπραξης του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ (ΕΕ L 66, σ. 1)]. Ακόμη κι αν οι προσφεύγουσες έπρεπε να γνώριζαν ότι ο δασμός που θα τους επιβαλλόταν θα αυξανόταν λόγω της ιδιαίτερης μεταχειρίσεως της WWS, τους ήταν εντελώς αδύνατο να υπολογίσουν με ακρίβεια το ύψος του οριστικού δασμού.

43 Κατά τις προσφεύγουσες, από τη σύγκριση μεταξύ του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού και του προσβαλλομένου κανονισμού προκύπτει ότι η μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας τροποποιήθηκε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Και μόνον το γεγονός ότι με τον κανονισμό περί του προσωρινού δασμού καθορίστηκε ένα μόνον επίπεδο εξαλείψεως της ζημίας, βάσει των εξαγωγών που είχαν πραγματοποιηθεί από όλους τους οικείους εξαγωγείς της Κίνας, ενώ με τον προσβαλλόμενο κανονισμό καθορίστηκαν διαφορετικά επίπεδα εξαλείψεως της ζημίας για τους εξαγωγείς αυτούς, συνιστά προδήλως τροποποίηση της μεθοδολογίας. Επομένως, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό επικυρώθηκε αποκλειστικά και μόνον η μεθοδολογία που περιγράφεται στα σημεία 82 έως 84 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί προσωρινού δασμού και όχι εκείνη που περιγράφεται στα σημεία 85 και 86 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού αυτού, που καθορίζουν το ίδιο περιθώριο εξαλείψεως της ζημίας για όλους τους εξαγωγείς της Κίνας.

44 Οι προσφεύγουσες υπογραμμίζουν ότι, αν είχαν πληροφορηθεί, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, ότι ο δασμός που θα τους επιβαλλόταν θα αυξανόταν σημαντικά, θα είχαν προβάλει νέα επιχειρήματα. Οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι, εν προκειμένω, η μεθοδολογία που ακολούθησαν τα θεσμικά όργανα είναι επικριτέα, στο μέτρο που δεν είναι λογικό να αξιολογείται η ζημία, ιδίως δε μια υποτιμολόγηση, επί συνολικής βάσεως για όλους τους εξαγωγείς, ενώ τα επίπεδα εξαλείψεως της ζημίας υπολογίζονται επί ιδιαίτερης βάσεως. Συγκεκριμένα, αν η Επιτροπή είχε κρίνει, στο στάδιο του προσωρινού δασμού, ότι η υποτιμολόγηση όσον αφορά τις εξαγωγές από την Κίνα ανερχόταν σε ποσοστό 11,5 % (σημείο 54 του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού) και ότι ένας δασμός ύψους 35,4 % αρκούσε για την εξάλειψη της ζημίας για όλους τους ενδιαφερομένους εξαγωγείς (σημείο 85 του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού), δεν θα υπήρχε κανένας λόγος να απαιτηθεί, στο στάδιο της επιβολής οριστικού δασμού, υψηλότερος δασμός προς εξάλειψη της ζημίας, ενώ, στο πλαίσιο του οριστικού υπολογισμού, η υποτιμολόγηση όσον αφορά τις εξαγωγές από την Κίνα υπολογίστηκε επί συνολικής βάσεως και διατηρήθηκε στο ίδιο επίπεδο (σημείο Β.5 του ενημερωτικού εγγράφου και σημείο 34 των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλομένου κανονισμού).

45 Ακολούθως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, δεν είχαν κανένα λόγο να υποψιαστούν ότι το ενημερωτικό έγγραφο ήταν ελλιπές, δεδομένου ότι είχαν λάβει το ίδιο ακριβώς κείμενο με τηλεομοιοτυπία και ταχυδρομικώς, ότι η πρώτη σελίδα και των δύο κειμένων

ανέφερε σαφώς ότι το ενημερωτικό έγγραφο περιελάμβανε εννέα σελίδες και ότι το κείμενο της τελευταίας σελίδας του ενημερωτικού εγγράφου (δηλαδή της σελίδας 9) τελείωνε στο μέσο της σελίδας. Εν πάση περιπτώσει, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, που ορίζει ότι «η τελική αποκάλυψη στοιχείων γίνεται γραπτώς». Μια τηλεφωνική συνομιλία δεν μπορεί να αντικαταστήσει μια έγγραφη ενημέρωση, ιδίως στην περίπτωση που ο οριστικώς επιβληθείς δασμός διαφέρει από τον προσωρινό.

46 Ωστόσο, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγουσες παραδέχθηκαν, απαντώντας στο επιχείρημα που προέβαλε το Συμβούλιο, επικαλούμενο το άρθρο 20, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, ότι ουδέποτε ζήτησαν μια γραπτή τελική αποκάλυψη στοιχείων. Παρά ταύτα, υποστηρίζουν ότι, όταν η Επιτροπή προβαίνει σε τελική αποκάλυψη στοιχείων προς συγκεκριμένο ενδιαφερόμενο, η αποκάλυψη αυτή πρέπει να είναι πλήρης.

47 Το Συμβούλιο και οι παρεμβαίνουσες υπογραμμίζουν, κατ' αρχάς, ότι οι προσφεύγουσες γνώριζαν ότι είχε μεταβληθεί το ύψος του δασμού αντιντάμπινγκ που θα τους επιβαλλόταν. Πράγματι, από το σημείωμα για τον φάκελο σχετικά με την τηλεφωνική συνομιλία της 29ης Νοεμβρίου 1996 (βλ. ανωτέρω, σκέψη 12) προκύπτει ότι, κατά τη διάρκεια της συνομιλίας αυτής, οι προσφεύγουσες πληροφορήθηκαν ότι ο οριστικός δασμός την επιβολή του οποίου είχε προτείνει η Επιτροπή στο Συμβούλιο θα ήταν υψηλότερος από τον επιβληθέντα με τον κανονισμό περί του προσωρινού δασμού. Επίσης, πληροφορήθηκαν με ακρίβεια το ύψος του δασμού. Το Συμβούλιο και οι παρεμβαίνουσες επισημαίνουν επίσης ότι, με το υπόμνημά τους απαντήσεως, οι προσφεύγουσες επιβεβαίωσαν ότι ο Knoche είχε πληροφορήσει τον δικηγόρο τους, κατά τη διάρκεια της τηλεφωνικής συνομιλίας της 29ης Νοεμβρίου 1996, ότι ο οριστικός δασμός που πρότεινε η Επιτροπή ήταν υψηλότερος από τον προσωρινό δασμό και ότι είχε εξηγήσει τους λόγους της αυξήσεως αυτής (βλ. ανωτέρω, σκέψη 13). Οι προσφεύγουσες δεν αμφισβήτησαν ούτε ότι πληροφορήθηκαν το ύψος του οριστικού δασμού που σκοπούσε να προτείνει η Επιτροπή. Το Συμβούλιο και οι παρεμβαίνουσες συνάγουν εντεύθεν ότι οι προσφεύγουσες έπρεπε να έχουν αντιληφθεί ότι δεν είχαν λάβει το πλήρες κείμενο του ενημερωτικού εγγράφου. Απαντώντας στο επιχείρημα των προσφευγουσών ότι το ενημερωτικό έγγραφο ήταν διαφορετικό, και όχι ελλιπές, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το έγγραφο που έπρεπε να λάβουν οι προσφεύγουσες ήταν εκείνο που πράγματι έλαβαν, συν την τελευταία σελίδα, που έλειπε. Το Συμβούλιο επισημαίνει ότι προσκόμισε τη σελίδα που έλειπε ως παράρτημα Δ.3 του υπομνήματός του αντικρού-

σεως. Οι μόνες διαφορές μεταξύ του ενημερωτικού εγγράφου που απεστάλη στις προσφεύγουσες και του ενημερωτικού εγγράφου που απεστάλη στους λοιπούς εξαγωγείς αφορούσαν τις απαντήσεις σε ορισμένα ειδικά επιχειρήματα σχετικά με το ντάμπινγκ και/ή επαγγελματικά απόρρητα. Λόγω των μικρών αυτών διαφορών, τα εξατομικευμένα ενημερωτικά έγγραφα παρουσίαζαν διαφορές όσον αφορά το μέγεθος και τη σελιδοποίησή τους.

48 Ακολούθως, το Συμβούλιο και οι παρεμβαίνουσες υποστηρίζουν ότι η αύξηση των δασμών προέκυπτε, επιπλέον, από το περιεχόμενο του ενημερωτικού εγγράφου που είχαν λάβει οι προσφεύγουσες. Συναφώς, παραπέμπουν στο σημείο Δ.1.1 του ενημερωτικού εγγράφου, όπου αναφέρεται ότι «επικυρώνεται η μέθοδος υπολογισμού τοὺ επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας που περιγράφεται στα σημεία 83 έως 86 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού». Υπογραμμίζουν ακόμη ότι, στο σημείο Δ.2.2 του ενημερωτικού εγγράφου, η Επιτροπή ανέφερε, όσον αφορά το «επίπεδο εξαλείψεως της ζημίας», ότι «η ιδιαίτερη μεταχείριση της WWS επηρεάζει τα προσωρινώς συναχθέντα συμπεράσματα». Κατά το Συμβούλιο και τις παρεμβαίνουσες, η αύξηση του ποσού του δασμού που θα επιβαλλόταν στις προσφεύγουσες με τον κανονισμό περί οριστικού δασμού ήταν το λογικό αποτέλεσμα της ρητής επικυρώσεως της μεθόδου που είχε χρησιμοποιηθεί για τον υπολογισμό του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας και της ιδιαίτερης μεταχειρίσεως της WWS, της οποίας τό ατομικό επίπεδο εξαλείψεως της ζημίας ήταν χαμηλότερο από τον μέσο όρο. Επομένως, αν είχαν διαβάσει προσεκτικά το ενημερωτικό έγγραφο, οι προσφεύγουσες δεν θα μπορούσαν να έχουν αμφιβολίες περί του ότι ο οριστικός δασμός που σκόπευε να προτείνει η Επιτροπή στο Συμβούλιο θα ήταν υψηλότερος από τον προσωρινό δασμό. Πάντως, με το υπόμνημά του ανταπαντήσεως, το Συμβούλιο παραδέχεται ότι, βάσει των στοιχείων που περιέχονταν στο ενημερωτικό έγγραφο, οι προσφεύγουσες δεν μπορούσαν να υπολογίσουν με ακρίβεια το ύψος του δασμού που σκόπευε να προτείνει η Επιτροπή. Κατά την άποψή του, όμως, γεγονός παραμένει ότι το ενημερωτικό έγγραφο ανέφερε σαφώς ότι ο δασμός που σκόπευε να προτείνει η Επιτροπή θα ήταν υψηλότερος από τον προσωρινό δασμό.

49 Επιπλέον, στο επιχείρημα των προσφευγουσών που αντλείται από την τροποποίηση της μεθοδολογίας κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, το Συμβούλιο αντιτάσσει ότι η μέθοδος που εφαρμόστηκε για τον υπολογισμό του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας και, κατά συνέπεια, για τον υπολογισμό του δασμού αντιντάμπινγκ δεν τροποποιήθηκε ούτε κατά το διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της επιβολής των προσωρινών δασμών και της τελικής αποκαλύψεως στοιχείων ούτε κατά το διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της τελικής αποκαλύψεως στοιχείων και της επιβολής των οριστικών δασμών.

50 Ακολούθως, το Συμβούλιο και οι παρεμβαίνουσες υποστηρίζουν ότι το ενημερωτικό έγγραφο ήταν προφανώς ελλιπές και ότι, υπ' αυτές τις συνθήκες, οι προσφεύγουσες όφειλαν να απευθυνθούν στην Επιτροπή για να πληροφορηθούν αν έλειπαν τμήματα του εγγράφου. Συναφώς, διατείνονται ότι το ενημερωτικό έγγραφο που έλαβαν οι προσφεύγουσες δεν αναφέρει το ύψος του δασμού που σκόπευε να προτείνει η Επιτροπή στο Συμβούλιο ούτε για τις εξαγωγές της WWS ούτε για τις συνολικές εξαγωγές από την Κίνα ούτε, τέλος, για τις εξαγωγές μηχανισμών με δακτυλίους για το δέσιμο φύλλων καταγωγής Μαλαισίας. Επιπλέον, δεν μπορούσε παρά να προκαλέσει έκπληξη το γεγονός ότι το ενημερωτικό έγγραφο που έλαβαν οι προσφεύγουσες αναφέρει το επίπεδο εξαλείψεως της ζημίας για τη Μαλαισία και τη WWS, όχι όμως για τους λοιπούς παραγωγούς/εξαγωγείς της Κίνας. Τέλος, στο ενημερωτικό έγγραφο αναφέρεται ότι τα «προσωρινώς συναχθέντα συμπεράσματα» είχαν επηρεαστεί από την ιδιαίτερη μεταχείριση της WWS. Επομένως, οι προσφεύγουσες μπορούσαν ευλόγως να αναμένουν ότι το ενημερωτικό έγγραφο θα περιείχε εξηγήσεις σχετικά με τον τρόπο κατά τον οποίο είχαν επηρεαστεί τα συμπεράσματα σχετικά με τους εξαγωγείς της Κίνας, πλην της WWS. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Συμβούλιο και οι παρεμβαίνουσες υποστήριξαν ακόμη ότι ο ελλιπής χαρακτήρας του ενημερωτικού εγγράφου προκύπτει επίσης από το γεγονός ότι στο έγγραφο αυτό δεν γίνεται καμία αναφορά στην είσπραξη των προσωρινών δασμών.

51 Επικουρικώς, το Συμβούλιο διατείνεται ότι, ακόμη κι αν το Πρωτοδικείο καταλήξει ότι τα κοινοτικά όργανα παρέλειψαν να πληροφορήσουν τις προσφεύγουσες ότι οι οριστικοί δασμοί που θα πρότεινε η Επιτροπή στο Συμβούλιο θα ήταν υψηλότεροι από τους επιβληθέντες προσωρινούς δασμούς, τούτο δεν σημαίνει ότι προσβλήθηκαν τα δικαιώματά τους άμυνας. Υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφοι 2 έως 4, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή γνωστοποίησε στις προσφεύγουσες τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό που είχαν αποτελέσει τη βάση για τον υπολογισμό των οριστικών δασμών, ιδίως δε τη μέθοδο που είχε εφαρμοστεί για τον υπολογισμό του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας. Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι το επίπεδο εξαλείψεως της ζημίας που καθορίστηκε με τον προσβαλλόμενο κανονισμό όσον αφορά τις προσφεύγουσες είναι υψηλότερο από το επίπεδο εξαλείψεως της ζημίας που αναφέρεται στον κανονισμό περί του προσωρινού δασμού ως αποτέλεσμα μιας απλής αριθμητικής πράξεως. Κατά συνέπεια, το ύψος του οριστικού επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των «ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού», για τα οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 20, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.

52 Επιπλέον, το Συμβούλιο και οι παρεμβαίνουσες ισχυρίζονται ότι οι προσφεύγουσες δεν θα μπορούσαν να προβάλουν κανένα πρόσθετο επιχείρημα, ακόμα κι αν είχαν πληροφορηθεί ρητώς το επίπεδο του προτεινομένου δασμού καθώς

και ότι το επίπεδο αυτό ήταν υψηλότερο από εκείνο του προσωρινού δασμού (προαναφερθείσα απόφαση Al-Jubail Fertilizer και Saudi Arabian Fertilizer κατά Συμβουλίου, σκέψη 18). Επομένως, η διοικητική διαδικασία δεν θα μπορούσε να είχε καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα.

53 Ακόμη επικουρικότερα, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι προσφεύγουσες δεν υπέβαλαν γραπτή αίτηση αποκαλύψεως στοιχείων εντός της προθεσμίας που τάσσει το άρθρο 20, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Κατά συνέπεια, δεν έχουν συναφές δικαίωμα ούτε είναι τα κοινοτικά όργανα υποχρεωμένα να προβούν στην αποκάλυψη αυτή. Εντεύθεν συνάγεται ότι, ακόμη κι αν η ενημέρωση εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων ήταν ανεπαρκής, η δε ανεπάρκεια αυτή είχε εμποδίσει τις προσφεύγουσες να υπερασπιστούν αποτελεσματικά τα συμφέροντά τους, δεν θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα την ακύρωση του προσβαλλομένου κανονισμού.

54 Απαντώντας στο επιχείρημα των προσφευγουσών ότι, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, η τελική αποκάλυψη στοιχείων πρέπει να γίνεται γραπτώς, το Συμβούλιο υποστηρίζει ακόμη, με το υπόμνημά του ανταπαντήσεως, ότι η μη τήρηση μιας υποχρεώσεως παροχής πληροφοριών δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την ακύρωση ενός μέτρου αντιντάμπινγκ, εκτός αν η παράλειψη αυτή εμπόδισε το ενδιαφερόμενο μέρος να υπερασπιστεί αποτελεσματικά τα συμφέροντά του, περίπτωση η οποία δεν συντρέχει εν προκειμένω.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

55 Η αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας συνιστά θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου, για τον σεβασμό της οποίας μεριμνά το Δικαστήριο (προαναφερθείσα απόφαση Al-Jubail Fertilizer και Saudi Arabian Fertilizer κατά Συμβουλίου, σκέψη 15· απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 1997, συνεκδικασθείσες υποθέσεις Τ-159/94 και Τ-160/94, Ajinomoto και Nutrasweet κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-2461, σκέψη 81). Σύμφωνα με την αρχή αυτή, στις επιχειρήσεις τις οποίες αφορά διαδικασία έρευνας που προηγείται της εκδόσεως κανονισμού αντιντάμπινγκ πρέπει να έχει παρασχεθεί, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, η δυνατότητα να γνωστοποιήσουν επω-

φελώς την άποψή τους σχετικά με το υποστατό και το λυσιτελές των προβαλλομένων γεγονότων και περιστάσεων και σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή προς στήριξη του ισχυρισμού της σχετικά με την ύπαρξη ντάμπινγκ και την εντεύθεν ζημία (προαναφερθείσα απόφαση Al-Jubail Fertilizer και Saudi Arabian Fertilizer κατά Συμβουλίου, σκέψη 17· απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1997, T-121/95, EFMA κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-2391, σκέψη 84, και προαναφερθείσα απόφαση Ajinomoto και Nutrasweet κατά Συμβουλίου, σκέψη 83). Οι απαιτήσεις αυτές έχουν διευκρινιστεί περαιτέρω με το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού. Έτσι, το άρθρο 20, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι οι καταγγέλλοντες, οι εισαγωγείς και οι εξαγωγείς, καθώς και οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις και οι εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής «δύνανται να ζητούν την τελική αποκάλυψη των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού επί τη βάσει των οποίων πρόκειται να διατυπωθεί εισήγηση για την επιβολή οριστικών μέτρων (...) [ενώ] λαμβάνεται ιδιαίτερη μέριμνα για τη γνωστοποίηση εκείνων των πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού που ενδεχομένως διαφέρουν από εκείνα που αποτέλεσαν τη βάση για την επιβολή των προσωρινών μέτρων». Επιπλέον, το άρθρο 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού παρέχει στις επιχειρήσεις προς τις οποίες έχει γίνει αυτή η τελική αποκάλυψη στοιχείων το δικαίωμα να υποβάλουν τυχόν παρατηρήσεις, εντός προθεσμίας τασσομένης από την Επιτροπή, η οποία δεν μπορεί να είναι βραχύτερη των δέκα ημερών.

56 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί, ενόψει των αρχών αυτών, αν κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας προσβλήθηκαν τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών.

57 Δεν αμφισβητείται ότι το ενημερωτικό έγγραφο που έλαβαν οι προσφεύγουσες στις 29 Οκτωβρίου 1996 ήταν ελλιπές. Τα κοινοτικά όργανα εξηγούν συναφώς ότι το ενημερωτικό έγγραφο που έπρεπε να είχαν λάβει οι προσφεύγουσες είναι εκείνο που πράγματι έλαβαν, στις 29 Οκτωβρίου 1996, πλέον της τελευταίας σελίδας, η οποία έλειπε (βλ. ανωτέρω, σκέψη 10).

58 Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι ο ελλιπής χαρακτήρας του ενημερωτικού εγγράφου εμπόδισε τη λυσιτελή άσκηση των δικαιωμάτων τους άμυνας κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Συναφώς ισχυρίζονται, πρώτον, ότι, κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της παραλαβής του ενημερωτικού εγγράφου και της επιβολής των οριστικών δασμών, δεν τους γνωστοποιήθηκαν οι τροποποιήσεις που είχαν επέλθει όσον αφορά τη μέθοδο που είχε εφαρμοστεί

για τον υπολογισμό του οριστικού δασμού. Δεύτερον, τα δικαιώματά τους άμυνας προσβλήθηκαν, καθόσον το ενημερωτικό έγγραφο που έλαβαν επιβεβαίωνε το περιθώριο εξαλείψεως της ζημίας ύψους 35,4 % για την Κίνα, ενώ στον προσβαλλόμενο κανονισμό αναφέρεται περιθώριο ύψους 39,4 %. Τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα δικαιώματά τους άμυνας προσβλήθηκαν επειδή το ενημερωτικό έγγραφο που έλαβαν δεν ανέφερε ούτε το γεγονός ότι η Επιτροπή σκόπευε να προτείνει στο Συμβούλιο την επιβολή οριστικού δασμού υψηλότερου από τον προσωρινό δασμό, λόγω της ιδιαίτερης μεταχειρίσεως της WWS, ούτε το ακριβές ύψος του οριστικού δασμού. Τέταρτον, και τέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός πρέπει να ακυρωθεί λόγω παραβάσεως του άρθρου 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Οι διάφορες αυτές αιτιάσεις πρέπει να εξεταστούν χωριστά.

Ως προς την τροποποίηση που επήλθε όσον αφορά τη μέθοδο που εφαρμόστηκε για τον υπολογισμό του οριστικού δασμού

59 Επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 7, παράγραφος 2, και 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, το ύψος των προσωρινών και των οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ πρέπει να μην υπερβαίνει το καθορισθέν περιθώριο ντάμπινγκ, αν οι χαμηλότεροι αυτοί δασμοί αρκούν για την εξάλειψη της ζημίας που υφίσταται η κοινοτική βιομηχανία. Σύμφωνα με την αρχή αυτή τα κοινοτικά όργανα θέσπισαν το επίπεδο του δασμού αντιντάμπινγκ, τόσο με τον κανονισμό περί του προσωρινού δασμού (σημεία 85 και 86 των αιτιολογικών του σκέψεων) όσο και με τον προσβαλλόμενο κανονισμό (σημείο 66 των αιτιολογικών του σκέψεων), στο επίπεδο των καθορισθέντων περιθωρίων εξαλείψεως της ζημίας.

60 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς των προσφευγουσών, η μέθοδος που εφαρμόστηκε για τον υπολογισμό του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας και του δασμού αντιντάμπινγκ δεν τροποποιήθηκε μετά την έκδοση του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού. Στον προσβαλλόμενο κανονισμό αναφέρεται μάλιστα ρητά ότι «επικυρώνεται η μέθοδος υπολογισμού του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας, όπως αναφέρεται στις αιτιολογικές σκέψεις 82 έως 84 του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού» (σημείο 64 των

αιτιολογικών σκέψεων). Η μέθοδος αυτή είναι η ακόλουθη. Τα κοινοτικά όργανα εξέτασαν το ύψος του δασμού πού ήταν αναγκαίο για την εξάλειψη της ζημίας που προκάλεσαν στην κοινοτική βιομηχανία οι προσαπτόμενες πρακτικές ντάμπινγκ (σημεία 82 έως 84 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού και σημεία 62 έως 69 των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλομένου κανονισμού). Προς τον σκοπό αυτό, εξετάστηκε αν έπρεπε να υπολογιστεί μια τιμή βάσει του κόστους παραγωγής των κοινοτικών παραγωγών, στο οποίο προστέθηκε ένα εύλογο περιθώριο κέρδους. Τα κοινοτικά όργανα καθόρισαν έτσι μια «μη επιζήμια τιμή» (σημείο 83 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού και σημείο 62 των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλομένου κανονισμού) και ανέφεραν, ακολούθως, ότι έπρεπε να υπολογιστεί η διαφορά μεταξύ αυτής της «μη επιζήμιας τιμής» και των τιμών πωλήσεως που πράγματι εφάρμοζαν οι εξαγωγείς εντός της Κοινότητας. Η διαφορά αυτή αντιπροσώπευε το περιθώριο εξαλείψεως της ζημίας, ήτοι την αύξηση τιμών που ήταν αναγκαία ώστε να αχθούν οι τιμές πωλήσεως των εξαγωγέων στο επίπεδο της «μη επιζήμιας τιμής» (σημείο 84 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού και σημείο 64 των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλομένου κανονισμού).

61 Δεν είναι βάσιμος ο ισχυρισμός που προβάλλουν με το υπόμνημά τους απαντήσεως οι προσφεύγουσες ότι, δηλαδή, το γεγονός και μόνον ότι με τον κανονισμό περί του προσωρινού δασμού καθορίστηκε ένα ενιαίο επίπεδο εξαλείψεως της ζημίας, βάσει των εξαγωγών που είχαν πραγματοποιήσει όλοι οι ενδιαφερόμενοι εξαγωγείς της Κίνας, ενώ με τον προσβαλλόμενο κανονισμό καθορίστηκαν διαφορετικά επίπεδα εξαλείψεως της ζημίας, αφενός, για τη WWS και, αφετέρου, για τους λοιπούς εξαγωγείς της Κίνας, συνιστά προδήλως τροποποίηση της μεθοδολογίας. Πράγματι, η μέθοδος που εφαρμόστηκε, τόσο με τον κανονισμό περί του προσωρινού δασμού όσο και με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, ενέκειτο στον υπολογισμό εκ μέρους των θεσμικών οργάνων του περιθωρίου εξαλείψεως της ζημίας διά του καθορισμού μιας «μη επιζήμιας τιμής» και διά της συγκρίσεως της τιμής αυτής με τις τιμές πωλήσεων που πράγματι εφάρμοζαν οι εξαγωγείς εντός της Κοινότητας. Η εφαρμογή της εν λόγω μεθόδου υπολογισμού του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας, σε συνδυασμό με την ιδιαίτερη μεταχείριση της WWS — γεγονός το οποίο οι προσφεύγουσες πληροφορήθηκαν με το ενημερωτικό έγγραφο (σημεία Α.3.1 και Δ.2.2 του εν λόγω εγγράφου) — είχε ως αποτέλεσμα να καθοριστεί για τις προσφεύγουσες οριστικός δασμός ύψους 39,4 %.

62 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η πρώτη αιτίαση που προέβαλαν οι προσφεύγουσες δεν ευσταθεί και πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

Ως προς τη φερόμενη επιβεβαίωση, με το ενημερωτικό έγγραφο, του καθορισμού περιθωρίου εξαλείψεως της ζημίας ύψους 35,4 % για τους παραγωγούς/εξαγωγείς της Κίνας πλην της WWS

63 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, παραπέμποντας στα σημεία 85 και 86 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού, ότι στο σημείο Δ.1.1 του ενημερωτικού εγγράφου επικυρώθηκε το περιθώριο εξαλείψεως της ζημίας ύψους 35,4 % για τους παραγωγούς/εξαγωγείς της Κίνας πλην της WWS. Εντεύθεν συνάγουν ότι δεν έλαβαν ένα ελλιπές κείμενο του ενημερωτικού εγγράφου αλλά το πλήρες κείμενο ενός διαφορετικού ενημερωτικού εγγράφου. Συγκεκριμένα, σε αντιδιαστολή προς το ενημερωτικό έγγραφο που έλαβαν οι προσφεύγουσες, ο προσβαλλόμενος κανονισμός (σημείο 64 των αιτιολογικών του σκέψεων) και το φερόμενο επίσημο ενημερωτικό έγγραφο δεν περιέχουν καμία ρητή αναφορά στα σημεία 85 και 86 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού.

64 Πρέπει να τονιστεί ότι, στο σημείο Δ.1.1 του ενημερωτικού εγγράφου, εκτίθεται ότι «επικυρώνεται η μέθοδος υπολογισμού του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας που περιγράφεται στα σημεία 83 έως 86 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού».

65 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η μέθοδος υπολογισμού του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας περιγράφεται στα σημεία 83 και 84 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού και ότι τα περιθώρια εξαλείψεως της ζημίας καθορίστηκαν, βάσει της μεθόδου αυτής, στα σημεία 85 και 86 του εν λόγω κανονισμού για την Κίνα (35,4 %) και τη Μαλαισία (10,5 %), αντιστοίχως. Επομένως, στο σημείο Δ.1.1 του ενημερωτικού εγγράφου, η Επιτροπή δεν επικύρωσε το περιθώριο εξαλείψεως της ζημίας ύψους 35,4 % που είχε καθοριστεί για τις εξαγωγές από την Κίνα στο σημείο 85 του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού. Η Επιτροπή επικύρωσε απλώς και μόνον τη μέθοδο υπολογισμού του περιθωρίου εξαλείψεως της ζημίας, μέθοδος η οποία παρέμεινε αμετάβλητη κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της εκδόσεως του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού και της εκδόσεως του προσβαλλομένου κανονισμού (βλ. ανωτέρω, σκέψη 60). Ακόμη κι αν είχε υπάρξει άλλο κείμενο του ενημερωτικού εγγράφου, όπου δεν γινόταν καμία αναφορά στα σημεία 85 και 86 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού, τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών δεν θα μπορούσαν να θιγούν από την παράλειψη κοινοποιήσεως τού κειμένου αυτού, δεδομένου ότι το σημείο Δ.1.1 του ενημερωτικού εγγράφου που τους κοινοποιήθηκε, όπως ακριβώς και το κείμενο του ενημερωτικού εγγράφου που φέρεται ότι δεν τους διαβιβάσθηκε, δεν επικυρώνει παρά μόνον τη μέθοδο υπολογισμού του επιπέδου εξαλείψεως

της ζημίας και όχι το επίπεδο εξαλείψεως της ζημίας ύψους 35,4 % που είχε καθοριστεί για τις εξαγωγές από την Κίνα στο σημείο 85 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί του προσωρινού δασμού.

66 Επομένως, ούτε η δεύτερη αιτίαση που προέβαλαν οι προσφεύγουσες ευσταθεί, με αποτελέσμα να πρέπει να απορριφθεί.

Ως προς το ότι το ενημερωτικό έγγραφο δεν περιέχει στοιχεία σχετικά με την αύξηση του επιβαλλομένου στις προσφεύγουσες δασμού, συνεπεία της ιδιαίτερης μεταχειρίσεως της WWS, και σχετικά με το ακριβές ύψος του οριστικού δασμού

67 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα δικαιώματά τους άμυνας προσβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας επειδή το ενημερωτικό έγγραφο που έλαβαν δεν ανέφερε ούτε το γεγονός ότι η Επιτροπή σκόπευε να προτείνει στο Συμβούλιο, συνεπεία της ιδιαίτερης μεταχειρίσεως της WWS, την επιβολή οριστικού δασμού υψηλότερου από τον προσωρινό δασμό ούτε το ακριβές ύψος του οριστικού δασμού.

68 Επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι ο κανονισμός περί του προσωρινού δασμού (σημείο 85 των αιτιολογικών του σκέψεων) είχε καθορίσει ένα περιθώριο εξαλείψεως της ζημίας ύψους 35,4 % και έναν προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ του ιδίου ύψους για όλους τους παραγωγούς/εξαγωγείς του οικείου προϊόντος από την Κίνα. Αντιθέτως, ο προσβαλλόμενος κανονισμός (σημείο 68 των αιτιολογικών του σκέψεων) ορίζει ότι «η μείωση του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας για τη WWS είχε ως αποτέλεσμα αύξηση από 35,4 % σε 39,4 % του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας για όλους τους εξαγωγείς από την Κίνα». Κατά συνέπεια, ο υπολειπόμενος δασμός για τους παραγωγούς/εξαγωγείς της Κίνας πλην της WWS καθορίστηκε σε 39,4 % (σημείο 69 των αιτιολογικών του σκέψεων).

69 Επομένως, ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές των προσφευγουσών στην Ευρωπαϊκή Ένωση διαφέρει θεμελιωδώς από τον προσωρινώς επιβληθέντα δασμό, συνεπεία της ιδιαίτερης μεταχειρίσεως της WWS. Δεδομένου ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το ύψος του οριστικού δασμού αποτελεί ουσιώδη πληροφορία (προαναφερθείσα απόφαση Al-Jubail Fertilizer και Saudi Arabian Fertilizer κατά Συμβουλίου, σκέψη 23), πρέπει να εξεταστεί αν οι προσφεύγουσες ενημερώθηκαν λυσιτελώς για τη μεταβολή αυτή κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας.

70 Συναφώς, επιβάλλεται κατ' αρχάς η διαπίστωση ότι, μέσω του ενημερωτικού εγγράφου, οι προσφεύγουσες πληροφορήθηκαν ότι η WWS θα ετύγχανε ιδιαίτερης μεταχειρίσεως, Επιπλέον, το έγγραφο ανέφερε ότι η ιδιαίτερη αυτή μεταχείριση θα επηρέαζε τα προσωρινώς συναχθέντα συμπεράσματα. Έτσι, στο σημείο Δ.2.2 του εγγράφου αυτού αναφέρονται τα εξής: «Η ιδιαίτερη μεταχείριση της [WWS] επηρεάζει τα προσωρινώς συναχθέντα συμπεράσματα. Η μέθοδος που περιγράφηκε ανωτέρω εφαρμόστηκε για τον υπολογισμό του ατομικού επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας της εταιρίας αυτής, για την οποία καθορίστηκε περιθώριο υποτιμολογήσεως ύψους 32,5 %.» Αντιθέτως, σε κανένα χωρίο του εν λόγω ενημερωτικού εγγράφου δεν αναφέρεται ρητά ότι, συνεπεία της ιδιαίτερης μεταχειρίσεως της WWS, θα αυξανόταν ο επιβαλλόμενος στις προσφεύγουσες δασμός αντιντάμπινγκ. Το εν λόγω έγγραφο δεν ανέφερε ούτε το ακριβές ύψος του οριστικού δασμού που θα επιβαλλόταν στις εξαγωγές των προσφευγουσών. Πράγματι, τα δύο αυτά πληροφοριακά στοιχεία αναφέρονταν στην τελευταία σελίδα του ενημερωτικού εγγράφου, η οποία δεν κοινοποιήθηκε στις προσφεύγουσες κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας (βλ. ανωτέρω, σκέψη 10).

71 Ωστόσο, οι ίδιες οι προσφεύγουσες παραδέχθηκαν, με το υπόμνημά τους απαντήσεως, ότι, κατά τη διάρκεια της τηλεφωνικής συνομιλίας του δικηγόρου τους με τον Knoche, στις 29 Νοεμβρίου 1996, ο Knoche «κατ' αρχάς (...) επιβεβαίωσε ότι ο επιβαλλόμενος στις προσφεύγουσες δασμός είχε αυξηθεί λόγω της ιδιαίτερης μεταχειρίσεως της WWS». Απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο δικηγόρος των προσφευγουσών ανέφερε, επιπλέον, ότι, κατά την ίδια τηλεφωνική συνομιλία, πληροφορήθηκε το ακριβές ύψος (39,4 %) του οριστικού δασμού που θα επιβαλλόταν στις εισαγωγές των προϊόντων των προσφευγουσών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

72 Μολονότι ο δικηγόρος των προσφευγουσών ήταν εκείνος που είχε την εν λόγω τηλεφωνική συνομιλία της 29ης Νοεμβρίου 1996 με τον υπάλληλο της Επιτροπής, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι ίδιες οι προσφεύγουσες είναι εκείνες που έλαβαν γνώση των πληροφοριών που παρασχέθηκαν κατά τη συνομιλία αυτή. Πράγματι, δεν αμφισβητείται ότι ο εν λόγω δικηγόρος εκπροσωπούσε επίσης τα συμφέροντα των προσφευγουσών κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας.

73 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, μολονότι το ενημερωτικό έγγραφο δεν ανέφερε ούτε το γεγονός ότι ο επιβαλλόμενος στα προϊόντα τους δασμός αντιντάμπινγκ θα αυξανόταν με τον οριστικό κανονισμό, συνεπεία της ιδιαίτερης μεταχειρίσεως της WWS, ούτε το ακριβές ύψος του δασμού αυτού, παρά ταύτα, οι προσφεύγουσες έλαβαν γνώση των στοιχείων αυτών κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας.

74 Ωστόσο, πρέπει ακόμη να εξεταστεί αν οι προσφεύγουσες ενημερώθηκαν για τα εν λόγω «πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό» σε εύλογο χρόνο κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, προκειμένου να προετοιμάσουν την άμυνά τους.

75 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι το άρθρο 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι «τυχόν παραστάσεις των ενδιαφερομένων μετά την τελική αποκάλυψη στοιχείων λαμβάνονται υπόψη εφόσον παραληφθούν εντός προθεσμίας που ορίζει η Επιτροπή κατά περίπτωση, η οποία δεν μπορεί να είναι βραχύτερη των δέκα ημερών, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του επείγοντος του θέματος».

76 Στην υπό κρίση υπόθεση, η Επιτροπή απέστειλε στις προσφεύγουσες το ενημερωτικό έγγραφο, με τηλεομοιοτυπία και ταχυδρομικώς, στις 29 Οκτωβρίου 1996. Οι προσφεύγουσες είχαν στη διάθεσή τους την ελάχιστη προθεσμία των δέκα ημερών που προβλέπει το άρθρο 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, για να υποβάλουν τις ενδεχόμενες παρατηρήσεις τους. Η προθεσμία αυτή έληξε στις 8 Νοεμβρίου 1996.

77 Οι προσφεύγουσες πληροφορήθηκαν ότι η ιδιαίτερη μεταχείριση της οποίας θα ετύγχανε η WWS θα είχε ως συνέπεια την αύξηση του δασμού αντιντάμπινγκ που θα επιβαλλόταν στις εισαγωγές των προϊόντων τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση καθώς και το ακριβές ύψος αυτού του δασμού αντιντάμπινγκ (39,4 %) μόλις στις 29 Νοεμβρίου 1996. Δεδομένου ότι οι ουσιώδεις αυτές πληροφορίες δεν περιέχονταν στο ενημερωτικό έγγραφο, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι προσφεύγουσες δεν ενημερώθηκαν επαρκώς, ώστε να έχουν τη δυνατότητα να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους πριν από τη λήξη της προθεσμίας που είχε ταχθεί από την Επιτροπή για την υποβολή των ενδεχόμενων παρατηρήσεών τους.

78 Επιπλέον, το Πρωτοδικείο φρονεί ότι η Επιτροπή πρέπει να διαπίστωσε, κατόπιν της τηλεφωνικής συνομιλίας που είχε στις 29 Νοεμβρίου 1996 ο δικηγόρος των προσφευγουσών με τον Knoche, ότι το ενημερωτικό έγγραφο ήταν ελλιπές. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν διαβίβασε στις προσφεύγουσες πλήρες κείμενο του ενημερωτικού εγγράφου κατόπιν της εν λόγω τηλεφωνικής συνομιλίας ούτε τους έταξε, δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, προθεσμία για την υποβολή των ενδεχομένων παρατηρήσεών τους.

79 Ωστόσο, από τις προεκτεθείσες διαπιστώσεις, ως τοιαύτες, δεν μπορεί να συναχθεί ότι τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών προσβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Πράγματι, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι συντρέχει τέτοια προσβολή, εφόσον αποδεικνύεται ότι, παρά την παθητική στάση των υπηρεσιών της Επιτροπής, οι προσφεύγουσες είχαν τη δυνατότητα, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, να γνωστοποιήσουν λυσιτελώς την άποψή τους σχετικά με τις πληροφορίες που είχαν περιέλθει σε γνώση τους με την ευκαιρία της τηλεφωνικής συνομιλίας της 29ης Νοεμβρίου 1996.

80 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το άρθρο 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, που καθορίζει μια ελάχιστη προθεσμία για την υποβολή ενδεχομένων παρατηρήσεων, είναι μια σαφής και ακριβής διάταξη, η οποία δεν αφήνει στα κοινοτικά όργανα κανένα περιθώριο εκτιμήσεως (βλ., κατ' αναλογίαν, την απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Νοεμβρίου 1991, C-6/90 και C-9/90, Francovich κ.λπ., Συλλογή 1991, σ. I-5357, σκέψη 19). Επομένως, μπορεί

να γίνει δεκτό ότι μια επιχείρηση στην οποία γνωστοποιούνται, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό για τα οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 20, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, έχει στη διάθεσή της, αν τα κοινοτικά όργανα δεν της παράσχουν καμία ένδειξη σχετικά με την προθεσμία που της έχει ταχθεί για την υποβολή των ενδεχομένων παρατηρήσεών της, ελάχιστη προθεσμία δέκα ημερών, δυνάμει του αμέσου αποτελέσματος της διατάξεως του άρθρου 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

81 Επομένως, εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες είχαν στη διάθεσή τους προθεσμία δέκα ημερών για την υποβολή των ενδεχομένων παρατηρήσεών τους σχετικά με τα ουσιώδη πληροφοριακά στοιχεία που δεν περιέχονταν στο ενημερωτικό έγγραφο που τους είχε διαβιβαστεί στις 20 Οκτωβρίου 1996 και τα οποία περιήλθαν σε γνώση τους στις 29 Νοεμβρίου 1996. Η προθεσμία αυτή έληξε στις 9 Δεκεμβρίου 1996.

82 Ο ισχυρισμός που προέβαλαν οι προσφεύγουσες κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι δηλαδή η γνωστοποίηση ορισμένων ουσιωδών πληροφοριών κατά τη διάρκεια της τηλεφωνικής συνομιλίας της 29ης Νοεμβρίου 1996 έγινε καθυστερημένα, είναι αβάσιμος. Πράγματι, δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή εξέδωσε την πρόταση εκδόσεως του προσβαλλομένου κανονισμού στις 16 Δεκεμβρίου 1996 και ότι τη διαβίβασε στο Συμβούλιο αυθημερόν (ΕΕ 1997, C 13, σ. 2). Επομένως, αν οι προσφεύγουσες είχαν υποβάλει παρατηρήσεις πριν από τις 9 Δεκεμβρίου 1996, η Επιτροπή θα είχε ακόμη τη δυνατότητα να τις λάβει υπόψη στο πλαίσιο της καταρτίσεως της προτάσεώς της.

83 Επομένως, το γεγονός ότι το ενημερωτικό έγγραφο δεν ανέφερε την αύξηση του δασμού αντιντάμπινγκ που θα επιβαλλόταν στα προϊόντα τους, συνεπεία της ιδιαίτερης μεταχειρίσεως της WWS, και το ακριβές ύψος του οριστικού δασμού (39,4 %) δεν συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών, δεδομένου ότι, όπως αποδεικνύεται, έλαβαν γνώση των στοιχείων αυτών με την ευκαιρία τηλεφωνικής συνομιλίας με υπάλληλο της Επιτροπής, σε χρονικό σημείο κατά το οποίο είχαν ακόμη τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν λυσιτελώς την άποψή τους συναφώς, πριν να διατυπώσει η Επιτροπή την πρότασή της σχετικά με την έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού.

84 Επομένως, η τρίτη αιτίαση που προέβαλαν οι προσφεύγουσες προς στήριξη του λόγου ακυρώσεως πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Ως προς τη φερόμενη παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού

85 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι μια τηλεφωνική συνομιλία δεν απαλλάσσει την Επιτροπή από την υποχρέωσή της να παρέχει γραπτώς συγκεκριμένες πληροφορίες, όπως προβλέπει το άρθρο 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Η μη τήρηση της εν λόγω διατάξεως του βασικού κανονισμού συνιστά λόγο ακυρώσεως του προσβαλλομένου κανονισμού.

86 Μολονότι, βέβαια, είναι αληθές ότι το άρθρο 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι «η τελική αποκάλυψη στοιχείων γίνεται γραπτώς», πρέπει, πάντως, να υπογραμμιστεί ότι το άρθρο 20, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει επίσης ότι οι αιτήσεις ενημερώσεως «αποστέλλονται γραπτώς στην Επιτροπή». Όμως, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο δικηγόρος των προσφευγουσών παραδέχθηκε ότι, εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες ουδέποτε υπέβαλαν γραπτώς τέτοια αίτηση. Επομένως, οι προσφεύγουσες, οι οποίες παραδέχονται ότι δεν τήρησαν τις διατάξεις του άρθρου 20, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, δεν μπορούν βασίμως να προσάψουν στα κοινοτικά όργανα ότι δεν επιβεβαίωσαν γραπτώς τις πληροφορίες που τους είχαν γνωστοποιηθεί κατά την τηλεφωνική συνομιλία της 29ης Νοεμβρίου 1996.

87 Επιπλέον, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι οι διατάξεις του άρθρου 20 του βασικού κανονισμού σκοπούν στην προστασία των δικαιωμάτων άμυνας των ενδιαφερομένων μερών κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Επομένως, εν

προκειμένω, η μη τήρηση των επιταγών του άρθρου 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την ακύρωση του προσβαλλομένου κανονισμού μόνον αν αποδειχθεί ότι το γεγονός αυτό έθιξε την άμυνα των προσφευγουσών. Μολονότι τα κοινοτικά όργανα, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες προβαίνουν σε προφορική ανακοίνωση πληροφοριακών στοιχείων, αντιμετωπίζουν ενδεχομένως δυσχέρειες, προκειμένου να «συγκεντρώσουν τα στοιχεία που καθιστούν δυνατή την απόδειξη (...) της ακρίβειας της ανακοινώσεως αυτής» (προαναφερθείσα απόφαση Al-Jubail Fertilizer και Saudi Arabian Fertilizer κατά Συμβουλίου, σκέψη 20), εν προκειμένω, οι ίδιες οι προσφεύγουσες παραδέχθηκαν ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής τις είχαν ενημερώσει τηλεφωνικώς, στις 29 Νοεμβρίου 1996, για την αύξηση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που θα επιβαλλόταν στα προϊόντα τους, συνεπεία της ιδιαίτερης μεταχειρίσεως της WWS, καθώς και για το ακριβές ύψος του οριστικού δασμού. Επιπλέον, δεδομένου ότι διαπιστώθηκε ότι οι προσφεύγουσες είχαν τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν λυσιτελώς την άποψή τους σχετικά με τις πληροφορίες αυτές κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η μη τήρηση των επιταγών του άρθρου 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά τις πραγματικές και νομικές εκτιμήσεις των οποίων οι προσφεύγουσες έλαβαν γνώση κατά τη διάρκεια της τηλεφωνικής συνομιλίας της 29ης Νοεμβρίου 1996, δεν έθιξε την άμυνά τους.

88 Επομένως, η τέταρτη αιτίαση που προέβαλαν οι προσφεύγουσες προς στήριξη του λόγου ακυρώσεως πρέπει επίσης να απορριφθεί.

89 Απ' όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι ο ελλιπής χαρακτήρας του ενημερωτικού εγγράφου τις εμπόδισε να ασκήσουν λυσιτελώς τα δικαιώματά τους άμυνας κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδι-

κασίας. Υπ' αυτές τις συνθήκες, πρέπει να απορριφθεί ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και, συνακόλουθα, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

90 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Ωστόσο, κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα, εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι. Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Επιπλέον, το άρθρο 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του ιδίου αυτού κανονισμού ορίζει ότι το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, ακόμη και όταν δεν είναι κράτος μέλος ή όργανο, θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

91 Μολονότι, εν προκειμένω, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί, το Πρωτοδικείο φρονεί ότι πρέπει να τύχουν εφαρμογής τα άρθρα 87, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και 87, παράγραφος 4, πρώτο και τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας και να υποχρεωθεί κάθε διάδικος να φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Πράγματι, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, κατόπιν της τηλεφωνικής συνομιλίας της 29ης Νοεμβρίου 1996 μεταξύ του δικηγόρου των προσφευγουσών και υπαλλήλου της Επιτροπής, η Επιτροπή όφειλε να τους κοινοποιήσει αμελλητί το πλήρες κείμενο του ενημερωτικού εγγράφου και να τους τάξει προθεσμία για την υποβολή των ενδεχομένων παρατηρήσεών τους. Το Πρωτοδικείο φρονεί ότι, αν η Επιτροπή είχε προβεί στις ενέργειες αυτές, δεν θα είχε ανακύψει η υπό κρίση διαφορά.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**

2) **Κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.**

Lindh García-Valdecasas Lenaerts

Cooke Jaeger

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Νοεμβρίου 1998.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Η Πρόεδρος

P. Lindh